

KLASSE(N)!

DE BESTE BRIEVEN VAN DE NIEUWS IN DE KLAS SCHRIJFWEDSTRIJD

Sterke meningen over milieu, huisvesting, Haagse mores en corona

Nieuws in de klas schrijfwedstrijd levert indringend beeld op van wat jongeren bezighoudt

▪ Kranten met ingezonden brieven worden op Prinsjesdag gepubliceerd.

Of het nu gaat over boerenprotesten, de oorlog in Oekraïne of bitcoins, bij Nieuws in de klas horen we graag wat jongeren te zeggen hebben over maatschappelijke vraagstukken. Daarom besloten we jongeren uit te dagen een brief te schrijven over nieuws dat hen raakt. En dan niet als oefening, maar om met je mening in de krant te komen. Een unieke competitie, een samenwerking met meer dan 15 kranten en schrijftips van toonaangevende journalisten waren het resultaat. Dat jongeren net als journalisten ook deadline-gericht zijn, bleek al snel. De mailbox bleef de eerste dagen angstvallend leeg, maar een week voor de deadline stroomden de brieven binnen.

Van zorgen over woningnood, menstruatiearmoede tot smeltende iglo's, we hebben tientallen interessante onderwerpen voorbij zien komen.

In totaal hebben we meer dan 270 mooie inzendingen uit het hele land mogen ontvangen. Woningnood, menstruatiearmoede en smeltende iglo's, het aantal onderwerpen was groot en divers. Geschreven met passie, pit en humor. Soms waren brieven boos van toon, soms ontroerend. De beste brieven zijn op Prinsjesdag gepubliceerd in échte dagbladen. En onze jury, bestaande uit journalisten Özcan Akyol,

Floor Bremer, Wouter de Winther en Hella Hueck, koos een winnaar.

In 'Klasse(n)!' vind je een selectie van de beste brieven die we binnen kregen. Bovendien vind je in dit niet zo dagelijkse dagblad een column van AD-hoofdredacteur Rennie Rijpma, interviews met deelnemers en docenten en schrijftips van onze juryleden. En Nieuws in de klas houdt online het lesmateriaal beschikbaar voor het geval je nog niet uitgeschreven was. Want je mening kun je alle dagen van het jaar kwijt in de krant, niet alleen op Prinsjesdag. Laat deze krant een inspiratie zijn voor iedereen die gelooft in schrijven, jongeren en een gezond maatschappelijk debat.

We willen alle brieven schrijvers bedanken voor hun deelname en hopen in de toekomst nog veel van jullie te horen en te lezen! Mail is altijd welkom op info@nieuwsindeklas.nl

Guus Philipse wint Nieuws in de klas Award

Na lang beraad heeft de jury gekozen: de 17-jarige Guus Philipse is de winnaar van de Nieuws in de klas Award 2022! Zijn brief, met als titel "Woningen zijn in trek, maar starters zijn in nood", beschrijft hij zijn angst om nooit zelf een huis te krijgen. De jury roemt de persoonlijke insteek van de brief en het sterk opgebouwde pleidooi. Een maatschappelijk relevant verhaal, een mooi rond verhaal, zo concludeert de jury. De schrijver van de winnende brief, leerling van het Bonaventuracollege, reageert verbaasd: "We deden als klas mee aan de wedstrijd, ik heb die brief vooral geschreven omdat ik graag een beter cijfer wilde krijgen voor mijn praktische opdracht. Ik heb me nauwelijks gerealiseerd dat winnen echt een optie was." De prijs komt zo onverwacht dat Guus nog moet wennen aan de spotlights waar hij opeens in is beland: "Ik ben helemaal niet het type dat graag in de belangstelling staat." Hij wil daarom ook liever niet met zijn foto in de krant. Hoe deze prijswinnende schrijver eruit ziet moet je dus afleiden uit zijn brief. Lezen!

Jury onder de indruk van schrijftalent jongeren: "Bevlogen, persoonlijk, oplossingsgericht, origineel."

Lovende woorden voor de beste briefschrijvers van de Nieuws in de klas schrijfwedstrijd. Niet alleen de winnende brief, maar een veel ruimere selectie krijgt veel lof van de jury. Over de brief van Suna Hermens over politiek schrijft FD-journalist Hella Hueck: "Een mooi pleidooi voor leiderschap bij politici." Ook de brief van Niovi Georgadakis valt in de smaak: "Origineel en tegendraads, fijne oproep tot nuchterheid." Parlementair verslaggever Wouter de Winther van De Telegraaf is onder de

▪ Zij kwamen op de 2de en 3de plek van de Nieuws in de Klas schrijfwedstrijd v.l.n.r. Tobias Hermans (16) en Esther Gesink (17)

De nummers 2 en 3 willen wel met hun foto in de krant, en vertellen enthousiast waarom ze mee hebben gedaan. Tobias Hermans (16) zit op het Ichthus College in Kampen en wint de 2e prijs. Hij had een persoonlijke motivatie om een brief over het milieu te schrijven: "In 2021 maakte ik in nog geen maand tijd een valwind én een hoogwaterpiek in de IJssel, waar ik vlakbij woon, mee. Ik zag deze brief als mijn kans om ook gelezen te worden door een ouder publiek en de bestuurders in Den Haag." De jury was vooral onder de indruk van de passie van Tobias: "Echt goed en uit het hart geschreven." "Persoonlijk en met feiten onderbouwd." "Duidelijk iemand met passie voor het onderwerp."

Het brons gaat naar Esther Gesink uit Groningen met haar brief over de gevolgen van corona. Esther is 17 en werd door de leerkracht Maatschappijleer overtuigd om de brief die ze had geschreven ook daadwerkelijk in te sturen. Daar twijfelde ze namelijk nogal over. De jury is blij dat de brief hen bereikt heeft: "Een sterk betoog. Ze neemt de lezer mee in de overwegingen." "Het verhaal biedt van binnenuit een nieuw perspectief op de problemen van haar generatie." En wat Esther vooral goed doet: heel concreet opschrijven wat de overheid volgens haar moet doen om de situatie te verbeteren.

indruk van de brief van Julie Luijckx over verkeersboetes: "Heldere taal, gezond verstand gebruikt en nagedacht over de onderbouwing. Zeker gezien haar leeftijd: goed gedaan". Ook Dina Talhaoui kan rekenen op lof: "Origineel begin, vrolijk opgeschreven, aanleg als opiniemaker". Het is duidelijk dat Floor Bremer van RTL Nieuws vooral let op een goed intro dat je meteen het verhaal in trekt. Die vindt ze bij Romy Hendel: "Er zit passie in het betoog en een duidelijke lijn dat oorlog nooit normaal mag worden." En juryvoorzitter Eus legt de lat hoog. Maar als hij positief is dan ook voluit: "bevlogen" en "duidelijke mening" schrijft hij over de brieven van Jet Swens en Isabelle van As. En de nummers 1, 2 en 3? Een bloemlezing uit de reacties van de jury: "Goed geschreven" (Hella Hueck), "Betoog is helder, goed opgebouwd" (Floor Bremer), "Uitstekende inleiding" (Wouter de Winther), "Mooi persoonlijk verhaal, dat van binnenuit een nieuw perspectief biedt op de problemen van een generatie." (Eus).

Nieuws in de klas

Het educatieplatform van NDP Nieuwsmedia

WINNAAR

Woningen zijn in trek, maar starters zijn in nood

Help, hoe doe je de was? Daar hoeft ik mij de komende tijd niet druk om te maken. De woningmarkt is oververhit en het lijkt onmogelijk om als starter aan een eigen huis te komen. Er zijn maar weinig woningen beschikbaar en dan hebben we het nog niet eens gehad over de absurde prijzen die tegenwoordig voor huizen betaald moeten worden. Als ik een rondje door de stad fiets zie ik genoeg lege panden waar helemaal niks mee gebeurt. Waarom maken we hier geen betaalbare woningen van? Het is tijd dat er wordt ingegrepen! Hoe ziet mijn leven er over vijf jaar uit? Wanneer ik klaar ben met de middelbare school wil ik het liefst zo snel mogelijk het huis uit, maar dat lijkt onmogelijk. Er zijn extreem weinig woningen beschikbaar voor een redelijke prijs. Huizen zijn in een korte tijd namelijk echt niet normaal duur geworden. We kunnen niet voor altijd bij onze ouders blijven wonen, dus de overheid moet met oplossingen komen. Wonen is immers een basisrecht. Prinsjesdag komt eraan en ik mag toch hopen dat het kabinet in de Miljoenennota ook geld vrij gaat maken om nieuwe woonruimtes te creëren. Aan ruimte lijkt wat mij betreft in ieder geval geen gebrek te zijn. Er staan genoeg grote gebouwen leeg waarin makkelijk tientallen appartementen gemaakt

kunnen worden; de staat moet in deze gebouwen investeren. Ook lijkt er nog meer dan genoeg plek te zijn voor nieuwbouwwijken. Kortom: het is hoog tijd dat er meer geïnvesteerd en gebouwd wordt, zodat er genoeg woonruimte is voor iedereen.

“Help, hoe doe je de was? Daar hoeft ik mij de komende tijd niet druk om te maken.”

Als starter is het is in de tijd waarin we nu leven onmogelijk geworden om aan een huis te komen. Dit mede doordat de overheid afgelopen jaren een enorm wanbeleid heeft gevoerd en alles maar gewoon zijn gang heeft laten gaan. Hierdoor zou je bijna denken dat als je nu nog geen huis hebt, je voorgoed te laat bent. Er moet nu dus een goed plan komen. Zolang er niet meer geld vrij wordt gemaakt om huizen mee te bouwen komt er geen oplossing; misschien hoeft ik mij pas druk te maken om mijn eigen was wanneer ik bijna bejaard ben.

— Guus Philipse (17)

▪ Guus (17) hoeft zich voorlopig nog niet druk te maken om het doen van de was.

COLUMN

▪ Rennie Rijpma: “Ik hoop dat jongeren zich bewust worden van het feit dat hun nieuwsgierigheid ze ergens kan brengen.”

Geroezemoes donderdag op de redactie. Steeds meer Britse royals zijn op weg naar het Schotse buitenverblijf van de familie. Queen Elizabeth verblijft al langer op Balmoral Castle, onder medisch toezicht, is het laatste bericht. Begin van de avond komt de mededeling die iedereen al voelde aankomen: Hare Majesteit Koningin Elizabeth II is overleden.

Iedere redactie heeft zich kunnen voorbereiden op het overlijden van een koningin die de respectabele leeftijd van 96 jaar bereikte en meer dan zeventig jaar op de troon zat. Dat maakt het moment niet minder bijzonder. Het is het einde van een ongekend tijdperk. Op de redactie is niemand die het ooit anders meemaakte dan dat Queen Elizabeth de koningin van Groot-Brittannië is. Bewust van het bijzondere moment, leeft iedereen op de redactie op zo'n moment op. Het zijn de momenten waarvoor je journalist bent geworden. Iedereen wil een topprestatie leveren.

Deze opwinding van ons vak brengen we maar al te graag over op jongeren. Hoe je vooraan staat op momenten die de geschiedenis bepalen. Dat je soms in staat bent die geschiedenis te beïnvloeden omdat je iets aan de kaak stelt; door mensen op een net andere manier naar een probleem of gebeurtenis te laten kijken, of omdat je een stem geeft aan mensen die zonder jou niet worden gehoord. Als journalist kun je van betekenis zijn in het leven van mensen.

Nieuws in de klas

We zijn daarom heel blij met de samenwerking met Nieuws in de klas, de organisatie die nieuwsmedia in Nederlandse schoolklassen onder de aandacht brengen. Nieuws in de klas heeft een wedstrijd uitgeschreven waarmee dat ook andersom kan: jongeren kunnen hun kijk op een actueel onderwerp naar voren brengen bij nieuwsmedia, zij kunnen hun plek in het *AD* winnen. Middelbare scholieren wordt gevraagd een ingezonden brief te

schrijven. Het draait er in de wedstrijd om wie de meest overtuigende, best onderbouwde of scherpste opinie over een actueel maatschappelijk onderwerp schrijft. Dat kan over het belang van koninklijke tradities gaan, over boerenprotesten, de oorlog in Oekraïne, genderissues, pesten op school of bitcoins, alle meningen zijn welkom.

Een vakkundige jury, onder aanvoering van columnist Özcan Akyol, gaat de inzendingen beoordelen en de beste brief komt in de krant. Maar bovenal hoop ik dat de schrijfwedstrijd ertoe leidt dat jongeren zich bewust worden van het feit dat hun nieuwsgierigheid ze ergens kan brengen, dat hun argumentatie telt en dat ze ermee een vak kunnen uitoefenen. Het mooiste vak van de wereld: journalist.

— Deze column van Rennie Rijpma verscheen eerder in het AD

De wereldproblematiek in mijn eigen achtertuin

TWEDE PLEK

Het is 13 februari 2021. Op mijn ijsertjes glijd ik door de bevroren grachten. Het krakende ijs onder mijn voeten biedt de broodnodige afleiding van alle ellende waar ik en andere scholieren mee te maken hebben. Lockdown, avondklok, online lessen, de constante angst voor een coronabesmetting. Nee, voor even waan ik mij in die goede oude tijd. Maar in tegenstelling tot die goede oude tijd duren de winters geen weken meer. Nog geen week later sta ik met ruim vijftien graden in mijn korte broek op het laatste restje van mijn eens zo imposante iglo. Het smelten van het zielige hoopje papsneeuw onder mijn voeten doet me denken aan de beelden van smeltende gletsjers en ineens stortende ijskappen. Klimaatverandering onder mijn voeten en toch met beide benen op de grond. Eén keer knippen en de sneeuw is weg. De wereldproblematiek in mijn eigen achtertuin.

“Dus kiest zelfs de grootste klimaatdrammer toch voor gemak, vervuilend gemak.”

DERDE PLEK

De coronageneratie en haar eindexamens

Hetzelfde zullen de kinderen van Hiroshima en Nagasaki hebben gedacht toen alles wat zij kenden in een keer knippen verdampste. Nu wil ik absoluut niet beweren dat wat zij meemaakten net zo erg is als het smelten van de sneeuw in mijn achtertuin, maar mijn generatie en de generaties na mij gaan een zelfde soort catastrofe meemaken, maar dan in slow-motion. Toen Nederland eind mei werd afgesloten van het Russische gas verwachtte ik een persconferentie zoals die van den Uyl in 1973. Zeker aangezien Rob Jetten onze minister van Klimaat en Energie is. Maar wat kregen we? Een persconferentie waarin werd aangekondigd de kolencentrales weer op volle kracht te laten draaien. Natuurlijk snap ik het vanuit zijn positie. Hij wil niet de minister zijn die verantwoordelijk is voor het afschakelen van bedrijven en een exorbitant hoge energierekening voor consumenten. Dus kiest zelfs de grootste klimaatdrammer toch voor gemak, vervuilend gemak. Natuurlijk zou ik nu kunnen opnoemen hoe slecht het stoken van kolen is en hoe vernietigend de aanstaande klimaatcatastrofe zal zijn als we niets doen. Maar de feiten kennen we inmiddels wel, we weten hoeveel de zeespiegel gaat stijgen, we weten welke diersoorten zullen uitsterven, we weten hoeveel mensen er zullen overlijden door hittegolven. We weten het allemaal, maar toch kiezen we telkens weer voor behoud van eigen positie. Als je een arm persoon vraagt of er iets aan het klimaat gedaan

moet worden zal die zeggen: prima als ik maar niet naar de voedselbank hoef. De middeninkomens zullen zeggen: prima, als ik maar niet arm word. En de rijkste Nederlanders zullen zeggen: prima, als ik maar niet m'n eigen boterham hoef te smeren. En zo zegt de minister: prima, als ik mijn post maar behoud. Natuurlijk is het logisch dat de lage- en middeninkomens geen grote offers willen brengen voor het klimaat. Zij hebben namelijk niet zoveel keus. Als je moet kiezen tussen iets goeds doen voor het klimaat of je kinderen voeden, kies je natuurlijk voor je kinderen. Maar met de rijkste Nederlanders en onze ministers hoeven we natuurlijk geen medelijden te hebben. Zij hebben dit probleem grotendeels veroorzaakt door hun gedrag en beleid. Voor het behoud van vrijheid en democratie zijn we bereid oorlog te voeren en hogere prijzen te accepteren. Ik vraag van de politiek om voor het leefbaar houden van onze planeet dezelfde soort offers te brengen. En het argument dat Nederland hierin weinig tot geen impact heeft, gaat wat mij betreft niet op. Nederland is in de strijd tegen autoritaire regimes ook een kleine speler, maar toch zijn we bereid gigantische offers te brengen. Net zoals met vrijheid en democratie beseffen we niet genoeg hoe belangrijk een leefbare planeet is, tot het niet meer vanzelfsprekend is.

— Tobias Hermans (16)

▪ Esther (17): “Wij krijgen gewoon een eindexamen, alsof corona niet heeft bestaan en wij niet óók een achterstand hebben opgelopen in 2020 én 2021.”

Als je op een loopband heel hard aan het rennen bent en wilt stoppen, druk je op de stopknop. Dan vertraagt de loopband langzaam, totdat hij compleet tot stilstand komt. Als de band abrupt zou stoppen, val je gegarandeerd.

Mijn examenjaar is nu net twee weken begonnen. Bij elke introductieles is het hetzelfde verhaal: “Voor jullie zal er geen uitzondering meer worden gemaakt.” Wij

krijgen gewoon een eindexamen, alsof corona niet heeft bestaan en wij niet óók een achterstand hebben opgelopen in 2020 én 2021.

“Yeah, basically you’re fucked. Jullie hebben door corona dan wel een achterstand, maar jullie krijgen geen medelijden meer.” Woorden van mijn docent bedrijfs-economie aan onze klas.

Een vriendin van mij heeft in 2020 een

‘gratis diploma’ gekregen. Ze moest examen doen in het eerste jaar dat er corona was in Nederland. In 2021 is mijn zus geslaagd, met een eindexamen waar zij het resultaat van één van haar examens niet hoefde te laten meetellen, ze kreeg een extra mogelijkheid op herkansing én de mogelijkheid op een derde tijdvak. In 2022 zijn dezelfde versoepelde slagingsregelingen aangehouden als in 2021. Waarom wordt de eindexamenleerlingen van 2023 opeens geen hand meer boven het hoofd gehouden?

“Waarom wordt de eindexamenleerlingen van 2023 opeens geen hand meer boven het hoofd gehouden?”

Ik begrijp natuurlijk dat er niet eeuwig aparte slagingsregelingen kunnen worden gemaakt, maar ik heb in 2020 in vwo 4 gezeten en dus toen al veel schoolexamens moeten leren en maken. Alle leerlingen van het vwo zijn in hét grote coronajaar 2020 begonnen met stof, waarvan dit jaar bij het eindexamen van ons verwacht wordt dat we het kennen.

Inmiddels zijn al mijn leraren erachter gekomen dat de eindexamenleerlingen erg achterlopen, met name de vwo-leerlingen. Wij zijn nu dus in de lessen vooral veel be-

zig met de basisstof, stof die wij twee en een half jaar geleden niet goed hebben meegekregen. Dit gaat natuurlijk ten koste van de tijd die klassen pre-coronatijd besteedden aan het behandelen van de lastige, nieuwe examenstof. De eindexamenklassen van volgend jaar hebben dit probleem al niet meer en toch wordt ervan uitgegaan dat wij in staat zijn de eindexamens op dezelfde manier door te komen als zij; zonder uitzonderingen of hulpmiddelen.

Waar er vorig jaar nog allemaal geldpotjes waren voor bijles, wordt er dit jaar van uitgegaan dat de achterstand magisch is opgelost, maar dat is dus niet zo. Bovendien, hoe moeten alle leerlingen die vorig jaar zijn gezakt, ondanks alle aangepaste slagingsregelingen, dit jaar wel slagen? Zij hebben bepaalde basisstof nooit gehad, hoe kunnen ze dan ooit het eindexamen maken als het hen dit jaar nog moeilijker wordt gemaakt?

Dit is waarom ik voorstel dat er dit jaar nog wél aparte slagingsregelingen zijn. Desnoods kunnen deze regelingen iets minder soepel worden gemaakt dan de regelingen van eerdere jaren. Het zou dan bijvoorbeeld alleen om een extra herkansing kunnen gaan, en niet meer om het wegstrepen van een heel vak. Op die manier worden de slagingsregelingen beter afgebouwd en is het volgend jaar een logische stap om zonder aangepaste slagingsregelingen alle leerlingen hun eindexamen te laten doen.

— Esther Gesink (17)

INTERVIEW

“Hoe begin je? Mag je ‘ik’ zeggen?”

▪ Nederlands docente Marian Kleverkamp laat meerdere klassen meedoen aan de Nieuws in de klas schrijfwedstrijd.

Op de Werkplaats Kindergemeenschap in Bilthoven ging Nederlands docente Marian Kleverkamp met meerdere klassen aan de slag met de Nieuws in de klas schrijfwedstrijd.

Vertel, wie ben je, wat doe je?

Mijn naam is Marian Kleverkamp en ik werk als docent Nederlands op de Werkplaats Kindergemeenschap (Kees Boekeschool) in Bilthoven. Ik geef al zo’n 28 jaar met heel veel plezier les aan leerlingen uit -voornamelijk- de bovenbouw. Ik houd mijn werk plezierig door elk jaar weer nieuwe opdrachten en onderwerpen te bedenken; bij het vak Nederlands valt er altijd wel een aansprekend thema te vinden.

“Misschien word je wel een betere lezer als je gaat schrijven.”

Wat deed je besluiten jouw leerlingen mee te laten doen aan de Nieuws in de klas schrijfwedstrijd?

Je bent nergens in onze maatschappij als je je niet goed kunt uitdrukken. Vaak lukt het wel om verbaal van je te laten horen, maar je gedachten en ideeën op papier zetten is toch echt iets anders. Bij het schrijven leer je ook je gedachten te ordenen en moet je ook nadenken over het publiek. Je leert wat retorica is, beeldspraak, hoe je stijlfiguren kunt inzetten. Misschien word je wel een betere lezer als je gaat schrijven. Bovendien is het heel waardevol om zo’n grote groep nieuwe leerlingen meteen aan het werk te zien; er valt meteen veel op. Hoe begin je? Mag je ‘ik’ zeggen? Moet je de briefconventies aanhouden? Vierhonderd tot zeshonderd woorden is voor sommigen veel te veel, voor anderen juist veel te weinig. We gaan bij Nederlands aan de slag met het belang van goed kunnen formuleren, deze wedstrijd is een uitdagende start.

Meerdere lessen hebben in het teken gestaan van deze schrijfwedstrijd, hoe ging dat concreet in zijn werk?

We zijn met een viertal 5vwo klassen aan de slag gegaan. Ik heb in de klas filmpjes laten zien uit het lesmateriaal en met leerlingen gesproken over wat er zoal gebeurt in de wereld van vandaag. Iedereen koos een onderwerp en begon meteen met het schrijven van een ingezonden brief. Na het lezen van elkaars brieven en leveren van feedback werd deze verwerkt in het schrijven van een tweede versie. Volgende week bekijken we nog een laatste keer de brief voordat we deze insturen om mee te doen met de wedstrijd. Tijdens het lesblok liep ik samen met mijn collega’s rond om leerlingen te helpen met het kiezen van een onderwerp. Er ontstonden leuke gesprekken en discussies. We leerden op deze manier meteen onze nieuwe leerlingen een beetje beter kennen.

Maakten jullie al eerder gebruik van nieuwstitels tijdens de les?

Zeker. In ons team (vwo 5/6) zorgen we ervoor dat er heel het jaar dagelijks kranten op tafel liggen. Van alle landelijke titels gebruiken we artikelen bij Nederlands, economie, mens- en maatschappijwetenschappen en andere vakken. Het is superfijn als je ‘s ochtends even een artikel kunt pakken om tijdens de les naar te verwijzen. Mijn leerlingen hebben thuis wel vaak een krant, maar deze is steeds vaker alleen digitaal beschikbaar. Ik vind dit erg jammer, omdat leerlingen niet uit zichzelf zullen inloggen. Een papieren krant ligt voor het grijpen, is zichtbaar en nodigt dan hopelijk uit om te lezen. Veel leerlingen volgen het dagelijkse nieuws via NOS Stories. Ze weten dan wel wat er speelt en zien vaak ook een filmpje bij het nieuwsbericht. Heel goed natuurlijk, maar ze komen niet toe aan een achtergrondartikel en raken zo steeds minder gewend aan lange stukken tekst. Ik ben dus blij met papieren kranten met themakaternen.

Hoe schat je in dat leerlingen hun deelname aan de wedstrijd hebben ervaren?

Ik denk dat ze het leuk vonden! Ze hebben lekker gewerkt, wisselden zo nu dan wat ideeën uit en we hebben meteen een soort van kennismakingsgesprekjes kunnen voeren met elkaar. Ze leren dat je moet weten wat je wilt overbrengen en het soms best lastig is om jezelf goed uit te drukken, maar ook dat er allerlei retorische trucjes zijn om dat te doen.

▪ Madelief (12): “Ik ben een boerendochter en ik ben super bang dat ik moet verhuizen en al mijn dieren achter moet laten.”

Boeren moeten blijven

Hallo. Ik ben een boerendochter en ik ben super bang dat ik moet verhuizen en al mijn dieren achter moet laten. Dat maakt mij ook boos want ik weet de echte reden waarom jullie de boeren weg willen: voor nieuwe huizen, dorpen en steden. Ik denk ook dat wij allemaal weten dat dat meer stikstof geeft. Maar als er boeren weg moeten vind ik ook dat vliegvelden, vrachtwagens en bussen verboden moeten worden. Daarnaast vind ik dat jullie nog iets anders moeten weten, namelijk dat als boeren weg moeten er ook een hele grote hongersnood zal komen. WIJ ZIJN DE LEUGENS ZAT!

— Madelief Wageningen (12)

zoveel mogelijk haantje de voorste te zijn, zo ervaar ik het nieuws vandaag de dag. Nieuws is bovendien allang geen nieuws meer; het is voorgekauwd, uitgelekt en wordt bovendien ook nog eens gekanaliseerd en uitgegroot aan de gesprekstafels op televisie. Het commentaar op dit soort talkshows wordt dan weer gegeven middels sociale media; zo is en blijft de cirkel rond. Denkend aan mijn eigen jeugd en hoe het nieuws tot mij kwam, was dat luisteren met je vader naar Meester G.B.J. Hiltermann op de radio, en zondags op de radio naar “De toestand in de wereld”. Of, als hij thuiskwam van de plaatselijke kapper. Wat ik te horen kreeg was klein dorpsnieuws, nu heb ik te maken met wereldnieuws. Als ik dat middels de ouderwetse kanalen bij wil houden heb ik mijn handen vol; misschien moet ik toch uitwijken naar sociale media om goed met deze hoeveelheid nieuws om te gaan. Welk kanaal dan het beste bij mij past moet ik nog leren, maar gelukkig houd ik niet voor niets vast aan mijn eigen motto: ‘leren leven levenslang.’

— Riny Sengers (76)

Leren leven levenslang

Geboeid door dit initiatief trek ik mij niets aan van welk leeftijds- of onderwijscriterium dan ook! Waarom zou ik? Mijn leven wordt toch min of meer geleid onder het motto: ‘leren leven levenslang’.

“Onrust, sensatie en er op uit zijnde zoveel mogelijk haantje de voorste te zijn, zo ervaar ik het nieuws vandaag de dag.”

Wat dat leren betreft heb ik de indruk niet veel te leren van sociale media. Deze rollende bollende nieuwsgaring zorgt voor mij alleen maar voor verwarring; onrust, sensatie en er op uit zijnde

SCHRIJF TIPS

Zorg ervoor dat je je boodschap in 1 zin kunt samenvatten, dan is ‘ie goed.

Gebruik geen moeilijke woorden, schrijf vanuit je hart, dan begrijpt iedereen het.

Zorg voor voldoende argumenten. Eigenlijk moet elke zin raak zijn.

ÖZCAN AKYOL

foto: Anne Timmer

“No farmers, no food” is kolossale kletspraat

Door de stikstofplannen van het kabinet zullen veel boeren niet door kunnen gaan met hun bedrijf. De boeren wilden afgelopen tijd laten merken dat dat effect heeft op ons allemaal, want zonder hen zouden de supermarktschappen leeg zijn. Dit is echter totaal niet realistisch. Ten eerste beoogt het kabinet een vermindering van de veestapel van zo’n 30 procent. Dit lijkt wellicht veel, maar lege melk- en vleesschappen zijn niet te verwachten, aangezien ongeveer 60 procent van de dierlijke producten wordt geëxporteerd. Ook hoeft men niet te rekenen op een tekort aan andere landbouwproducten, omdat zo’n 70 procent van onze landbouwproducten wordt geëxporteerd en een groot deel van de landbouwproducten die in onze schappen liggen uit het buitenland komen.

SPORTEN IS VOOR IEDEREEN!

Maandag 5 september 2022 zag ik op het NOS Jeugdjournaal dat steeds minder kinderen op sport- en muzieklessen kunnen omdat alles duurder wordt. Dit komt vooral door de oorlog in Oekraïne; Rusland levert minder energie, vooral gas. Gas wordt dus veel duurder. Daardoor wordt levering van benodigdheden voor sport- en muzieklessen en het verwarmen van clubhuizen ook duurder. Sommige clubs kunnen dat niet betalen en gaan dicht, sommige arme kinderen schrijven zich uit wanneer de contributie te duur voor hen wordt. Dit vind ik heel erg. Sporten en muziek maken is namelijk heel belangrijk en iedereen moet dat kunnen doen.

“Geef of leen sport- en muziekclubs een tijdje wat extra geld.”

Zoek een onderwerp waar je zelf echt wat mee hebt.

Denk goed na wat je wilt overbrengen. Als mensen je brief gelezen hebben, wat moeten ze dan onthouden van je verhaal?

Wees scherp en duidelijk, maar zonder te schelden of anderen af te branden op uiterlijk etc.

HELLA HUECK

Daarnaast loopt de voedselvoorziening meer gevaar door klimaatverandering en het verlies aan biodiversiteit dan door het reduceren van de veestapel. Jeroen Candel, universitair hoofddocent landbouw- en voedselbeleid aan de Universiteit Wageningen, doet onderzoek naar ons landbouwbeleid. Hij stelt dat het juist nu nodig is om de voedselindustrie te verduurzamen, om zo de milieu- en klimaateffecten zo veel mogelijk te beperken. Kortom, ‘No farmers no food’ is een foutieve uitspraak die mensen onnodig intimideert.

— Olivia Muis (16)

Kinderen blijven fitter als ze op een georganiseerde sport zitten. Je kunt natuurlijk buiten spelen, maar dat is toch anders. Je komt eerder van de bank af als je moet trainen. Je doet dat ook een paar keer per week. Als je weinig beweegt kan dat tot serieuze problemen leiden, zoals overgewicht. Kinderen maken ook nieuwe vrienden of vriendinnen als ze sporten en muziek maken. Ze spelen samen in een team of werken samen aan een voorstelling. Daar leren ze van en het geeft een fijn gevoel. Dat helpt ook als het thuis of op school even niet zo goed gaat. Dan laten kinderen die stress even los. De regering moet hier dus echt wat aan doen! Geef of leen sport- en muziekclubs een tijdje wat extra geld. Dan kunnen ze open blijven en arme kinderen tijdelijk aanbieden geen contributie te betalen, of iets minder. Het is belangrijk dat kinderen kunnen blijven doen wat ze leuk vinden, geld zou geen rol moeten spelen.

— Jet Swens (12)

Waarom ik overstapte op een dumbphone

‘Allesbehalve smart: waarom steeds meer mensen voor een domme telefoon kiezen’ kopt het AD op 11 september 2022. En terecht. Terwijl ik mijn smartphone-afhankelijke leeftijdsgenoten observeer, begint een toenemend gevoel van zorgen me te bekruipten. De vraag kwam steeds vaker in me op: waarom kiezen we ervoor om steeds minder te leven? Het 24/7 beschikbaar zijn, het up-to-date proberen te blijven met wat anderen aan het doen zijn en het consumeren van lege informatie die ervoor zorgt dat je eigen blik op de wereld steeds minder de jouwe wordt. Het beviel me allemaal niet. Dat was het moment waarop ik ben overgestapt naar een dumbphone. Het verbaast me dan ook niet dat meer mensen om soortgelijke redenen downgraden naar het oude vertrouwde mobieltje. Gek voelt het wel, om nu volledig terug te zijn in de werkelijke wereld, terwijl deze zich inmiddels afspeelt op het scherm.

— Fatima-Zahra Al-Assbahi (16)

▪ Liv (16) en Emma (17): “Door het gratis maken van menstruatieproducten hoeven mensen in ieder geval niet meer geconfronteerd te worden met de angst om om een tampon of maandverbandje te vragen.”

Wat Schotland kan, kunnen wij ook!

Stel je voor dat je elke maand ongeveer een week lang bloedt, buikpijn en hoofdpijn hebt en last van je rug hebt. Ongeveer de helft van de populatie hoeft zich dit niet voor te stellen, het zijn namelijk allemaal symptomen van ongesteld zijn. Alsof dat nog niet vervelend genoeg is, is het voor 10 procent van de menstruerende mensen lastig om aan menstruatieproducten zoals maandverband en tampons te komen omdat ze er het geld niet voor hebben. Dit heet menstruatie-armoede en is iets wat ons bezighoudt, omdat wij vinden dat iedereen toegang moet hebben tot goede en gezonde menstruatieproducten; daarom zouden deze gratis moeten zijn. Een menstruerend mens geeft maandelijks ongeveer € 2,50 tot € 25,- uit aan menstruatieproducten, afhankelijk van hoe heftig en hoe lang je ongesteld bent. Veel mensen kunnen dit niet betalen. Als je maandelijks budget € 200,- is, geef je maandelijks al 12,5 procent uit aan menstruatieproducten, maar wanneer een gezin uit meerdere vrouwen bestaat loopt dat percentage al snel op. Daarnaast bestaat er een dubbel taboe met betrekking tot menstruatie-armoede; veel mensen vinden het al lastig om over menstruatie te spreken en dan ook nog moeten vertellen dat je arm bent maakt alles moeilijker. Mensen vinden het daarom lastig om anderen om maandverband of een tampon te vragen. Het taboe is op zichzelf al een probleem waarvan wij hopen dat het ooit verdwijnt, maar dat kan nog wel een tijdje duren. Door het gratis maken van menstruatieproducten hoeven mensen in ieder geval niet meer geconfronteerd te worden met de angst om om

een tampon of maandverbandje te vragen. Dan zijn er door die hoge kosten ook mensen die geen goede menstruatieproducten kunnen betalen en goedkopere, minder goede, of al eerder gebruikte producten gebruiken. In de goedkopere varianten van menstruatieproducten zit vaak bleek wat voor irritatie van de vagina zorgt. Naast het feit dat eerder gebruikt maandverband niet comfortabel is, kan het ook voor nare infecties zorgen. Ten slotte zijn er mensen die ervoor kiezen om geen menstruatieproducten te kopen waardoor ze niet naar school, werk of sociale activiteiten kunnen. Als dit zich standaard één week per maand afspeelt, kan dat zorgen voor grote achterstanden op school, inhouding van loon en achterstand op het sociale ontwikkelingsvlak. Afgelopen maand werd bekendgemaakt dat menstruatieproducten in Schotland wettelijk gratis toegankelijk moeten zijn voor mensen die er geen geld voor hebben. Dit kunnen wij in Nederland ook doen. Natuurlijk komt dan al snel de vraag ‘gaat dat niet teveel geld kosten?’ om de hoek kijken. Wij gaan niet ontkennen dat er op korte termijn kosten bij het oplossen van menstruatie-armoede komen kijken, maar op lange termijn kunnen we er juist op besparen. Menstruatie-armoede is namelijk niet alleen problematisch voor de menstruerende persoon zelf, maar levert op grote schaal ook maatschappelijke kosten op in de vorm van gemiste educatie en werkdagen.

— Liv Sewnandan (16) en Emma van der Laan (17)

Geef de overheid wat lucht!

Ik heb een vervelende boodschap voor het Nederlandse volk: stop met het altijd de schuld geven aan de overheid. De overheid is niet perfect, dat weet ik, maar we hoeven haar niet van letterlijk alles de schuld te geven. Te hoge prijzen en te lage lonen en uitkeringen, maar ook het feit dat we te ongezond leven of te dik zijn is de schuld van de overheid. Als ze die appels wat goedkoper maken, of ons abonnement op de sportschool nou eens zou subsidiëren, dan zouden we nog niet half zo zwaar zijn. Maar ho maar als de prijs van sigaretten weer stijgt, of als er ineens op minder plekken zoetigheid verkocht mag worden. Dat

is gewoon betutteling, alsof we niet zelf mogen bepalen wat we wel en niet kopen. Maar, als jij op je zeventigste ernstig ziek bent geworden door jouw ongezonde levensstijl, dan wil je wel graag dat diezelfde slechte overheid zorgt dat je wordt opgenomen in een goed ziekenhuis waar je de beste zorg krijgt. Daarom vraag ik u om de overheid een beetje ruimte te gunnen als ze weer eens een vervelende maatregel voor uw eigen bestwil neemt. Niemand heeft een geldboom in de tuin staan, ook de overheid niet.

— Niovi Georgadakis (17)

INTERVIEW

“Dat je helemaal zelf mag weten waar je inzending over gaat, dat vind ik heel leuk.”

Met een verstreken deadline en overvolle mailbox keren we ons vandaag tot een van de brieven-schrijvers; hoe koos Robin (5 vwo) het onderwerp van haar brief, wat heeft ze van haar deelname geleerd en hoe schat ze haar kansen in?

Kun je wat meer over jezelf vertellen?

Mijn naam is Robin en ik zit op de Werkplaats in V5. Na school wil ik graag gaan studeren, al weet ik nog niet zeker wat. Daarom heb ik ook een pakket gekozen waar ik eigenlijk elke studie wel mee kan kiezen. Op dit moment gaat mijn voorkeur uit naar geneeskunde.

Wat deed je besluiten mee te doen aan de schrijfwedstrijd?

Wij doen voor het vak Nederlands met heel 5 vwo mee aan deze wedstrijd. We hebben van onze docent een uitleg gekregen door middel van een powerpointpresentatie, daarna mochten we zelf aan de slag. We hebben elkaar in duo's feedback gegeven om de brieven extra goed te maken.

Waar gaat jouw brief over? Waarom heb je voor dat onderwerp gekozen?

Mijn brief gaat over sociale media. Ik heb voor dat onderwerp gekozen omdat het een hele grote rol in mijn leven speelt. Jongeren gebruiken sociale media over het algemeen echt wel heel erg veel; ik vraag me af of dat wel goed voor ze is. Gaat al die tijd achter de telefoon niet ten koste van de dingen die echt belangrijk zijn, zoals sociale vaardigheden en school?

“Jongeren gebruiken sociale media over het algemeen echt wel heel erg veel; ik vraag me af of dat wel goed voor ze is.”

En je klasgenoten? Waar hebben zij over geschreven?

Naast mijn eigen brief heb ik nog één andere brief echt gelezen, maar van veel klasgenoten weet ik wel waar hun brief ongeveer over gaat. Het valt me op dat iedereen best actuele onderwerpen kiest, vaak ook onderwerpen waar wij zelf veel mee te maken hebben.

Je brief zit inmiddels in onze mailbox, hoe kijk je nu terug op je deelname?

Dat je voor de wedstrijd een open brief schrijft en dus helemaal zelf mag weten waar je inzending over gaat, dat vind ik heel leuk. Ik zou toekomstige brieven-schrijvers ook adviseren een onderwerp te kiezen dat zij zelf heel interessant vinden, dat maakt het schrijven leuker.

Dan tot slot; hoe schat je je kansen in? Heb jij de winnende brief geschreven?

Nee dat denk ik niet, ik denk dat er wel betere brieven ingezonden zijn. Maar ik ben blij met hoe mijn brief is geworden.

Meer geld, hogere verkeersboete

Volgens het NOS Nieuws van maandag 5 september 2022 wil de Minister van Justitie en Veiligheid, mevrouw Yeşilgöz, de verkeersboetes nu ook mee laten stijgen met de inflatie. Mevrouw Yeşilgöz is van mening dat nu de prijzen stijgen, de boetes ook mee moeten stijgen. Ik ben het daar niet mee eens. Door de grote prijsstijgingen hebben veel huishoudens het al zwaar. De salarissen van mensen zijn lang niet zoveel gestegen als de inflatie. Als de lonen 5 procent gestegen zijn is dat veel. De verhoging die mevrouw Yesilgoz voorstelt voor de boetes is 8 procent.

“Koppel de hoogte van een boete aan de hoogte van het salaris.”

Ik vind dat de overheid moet zorgen voor de inwoners van Nederland. Dat doe je niet door ze nog meer te laten betalen, terwijl ze dit misschien al helemaal niet kunnen. Zelfs een kleine fout in het verkeer kan mensen nu problemen opleveren. Ik zou het goed vinden als de overheid zich bezighoudt met oplossingen en mensen financieel helpen. Mijn voorstel zou zijn om de hoogte van een boete te koppelen aan de hoogte van het salaris van een persoon. Dit zorgt voor eerlijkheid omdat de mensen met het meeste geld ook meer moeten betalen. Zo kan de overheid genoeg geld binnenhalen, zonder de kwetsbare groep in de samenleving nog meer tot last te zijn.

— Julie Luijckx (13)

Hoe progressief is de westerse wereld echt?

Veel mensen hebben het vaak over hoe progressief Noord-Amerika en Europa zijn. Er zijn veel gelijke kansen, er is minder economische verdeeldheid dan in de rest van de wereld en vooral: discriminatie wordt niet getolereerd. Bepaalde mensen vinden dat het Westen dit te ver doordrijft. Ze klagen over cancelcultuur, 'woke-links' en zeggen dat vrijheid van meningsuiting in het geding komt. Persoonlijk begrijp ik dit niet. Deze zogenaamde gelijkheid is nog ver te zoeken. Integendeel, veel vormen van gelijkheid lijken juist steeds meer bedreigd te worden.

Zo is er recentelijk in de Verenigde Staten een wet teruggetrokken die het recht op abortus beschermde, wat enorme gevaren vormt voor vele vrouwen. Een van de juristen die 'voor' had gestemd, heeft ook laten weten dat hij het homohuwelijk graag weer wil verbieden, en dat ook anticonceptie illegaal maken hem een goed idee lijkt. In Groot-Brittannië heeft de nieuwe premier nu al laten weten dat transgender vrouwen geen echte vrouwen zijn. Er is onder tienerjongens recentelijk een nieuwe 'influencer' genaamd Andrew Tate razend populair geworden, die vol trots praat over hoe vrouwen het eigendom zijn van hun man. Ook hier in Nederland speelt ongelijkheid nog een grote rol in het dagelijks leven.

Een aantal van de meest populaire Nederlandse partijen hebben achter een van de grootste racistische schandalen van de afgelopen jaren gezeten: de toeslagenaffaire. Het VVD-twitteraccount heeft laten weten dat niet-Oekraïense vluchtelingen geen echte vluchtelingen zijn en terug moeten naar hun 'veilige land van herkomst', terwijl het grootste deel van de vluchtelingen in Nederland ook oorlogsvluchtelingen zijn. Asielzoekerscentra worden in brand gestoken, homo- en transjongeren worden op school nog steeds gepest, en vrouwen worden nog steeds minder betaald. Wat je standpunt over deze situaties ook mag zijn, je kunt niet ontkennen dat zij in de kern gebaseerd zijn op discriminatie. En dit zijn natuurlijk slechts een paar voorbeelden. Als je goed oplet zie je overal in onze samenleving discriminatie, en hoe klein en onbelangrijk het ook lijkt, het blijft gevolgen hebben voor minderheden die hier het slachtoffer van zijn.

Dit is waarom het ik oneens ben met mensen die zeggen dat we in het Westen 'te' progressief zijn. De zogenaamd gecancelde directeur voetbalzaken heeft namelijk al weer een nieuwe baan, die transfobische schrijfster verdient nog steeds miljoenen en conservatieve partijen maken nog steeds het merendeel van ons parlement uit. De enige reden dat mensen zich

bedreigd voelen is omdat steeds meer groepen zich uitspreken tegen deze status quo van ongelijkheid. Meer en meer mensen zijn het er mee eens dat alle vormen van discriminatie moeten stoppen en dat maakt conservatieven bang.

“De zogenaamd gecancelde directeur voetbalzaken heeft namelijk al weer een nieuwe baan, die transfobische schrijfster verdient nog steeds miljoenen en conservatieve partijen maken nog steeds het merendeel van ons parlement uit.”

Uiteindelijk resulteren deze geluiden van protest vaak nog niet direct in een fundamentele omslag. Toch hoort bij vooruitgang protest tegen het oude. Zoals vorige generaties vchten voor hun vrijheid en rechten zullen toekomstige generaties dit ook doen. Door de problemen om ons heen te ontkennen, accepteren we blindelings de gevolgen die ze voor bepaalde groepen met zich mee brengen. Laten we de lessen van degenen die voor ons kwamen onthouden en niet dezelfde fouten opnieuw maken. Luister naar de stem van minderheden en stel je open voor verandering, in plaats van je af te keren van echte vooruitgang.

— Liora Schubert (15)

SCHRIJFTIPS

Zorg dat je je lezer meteen meeneemt in het verhaal. Dus begin met een voorbeeld, een gesprekje, of een hele goede mooie eerste zin.

Je wilt natuurlijk dat iemand tot het einde door blijft lezen, dus zorg voor duidelijke alinea's en niet al te lange zinnen. Vaak helpt het om het even hardop voor te lezen voor jezelf.

Wat een verhaal ook extra goed kan maken is als je aan het einde nog even terugkomt op iets waarmee je het verhaal begon.

FLOOR BREMER

Pleidooi voor humaan leiderschap

Voor vluchtelingen uit de Oekraïne zagen we dat heel Nederland samenwerkte om hen zo snel mogelijk te helpen. Zo werden huisvesting en toestemming om te werken met spoed geregeld. Ook waren er veel burgerinitiatieven om spullen in te zame-len en Oekraïners te helpen wegwijs te worden in Nederland. Maar voor de toe-stroom van vluchtelingen uit de rest van de wereld wordt te weinig gedaan. Er is een groot tekort aan bedden in opvangplek-ken voor asielzoekers en dit heeft vreselij-ke gevolgen; in Ter Apel slapen honderden vluchtelingen buiten. Eigenlijk loopt het mis in de procedure waarin wordt bepaald of asielzoekers een verblijfsstatus krijgen. Ter Apel is name-lijk geen opvangcentrum, maar een aan-meldcentrum waar wordt onderzocht of vluchtelingen in Nederland mogen blijven. Omdat dit proces te langzaam verloopt en er in asielzoekerscentra geen bedden be-schikbaar zijn, groeit het aantal asielzoe-kers in Ter Apel.

“Het recht op een dak boven je hoofd is een mensenrecht.”

Dit kan zo echt niet langer doorgaan. Een groot deel van deze mensen hebben vre-selijke dingen meegemaakt in oorlog en vervolging. Naast het ontbreken van een bed ontbreekt er in Nederland voor hen dan ook nog mentale en fysieke verzor-ging. Doordat de asielzoekers buiten moe-ten slapen, nauwelijks te eten hebben en er sprake is van slechte hygiëne gaat hun gezondheid snel achteruit. Er is zelfs al een baby overleden en drie mensen zijn met spoed naar het ziekenhuis gebracht. Het zijn onmenselijke omstandigheden. Het recht op een dak boven je hoofd is een mensenrecht; als we asielzoekers buiten la-

ten slapen ontnemen we deze mensen dus een mensenrecht. Hulporganisaties willen de vluchtelin-gen in Ter Apel graag helpen, maar dat kunnen ze niet doen zonder toestem-ming van de overheid. Dit werd pijnlijk duidelijk toen iemand geld voor tenten ingezameld had; de tenten werden na een nacht alweer weggehaald, omdat er geen toestemming voor werd gege-ven door de overheid. Helaas kwam die overheid ook niet met een alternatief. Omdat de politiek de eigen achterban graag tevreden houdt, wordt er niet doorgepakt. Het resultaat is dat er niets gebeurt om de situatie op te lossen. Alle politieke partijen houden vast aan hun standpunten, waarschijnlijk omdat de verkiezingen van maart 2023 er snel aankomen. Er wordt dus voor gekozen om de eigen achterban tevreden te houden, in plaats van de situatie voor de vluchtelingen verbeteren. Ik vind dat dit niet kan! De oplossing ligt bij het bestuur van ons land. Laat het streven naar (meer) macht los! Nederland heeft leiders nodig die goed voor burgers zorgen; ook voor burgers die hier door nare omstandigheden tijdelijk zijn. Stel je verbindend op en benadruk dat we er voor elkaar moeten zijn. Door politieke spelletjes worden de verschillen tussen burgers ook scherper. De politieke lei-ders moeten een voorbeeld zijn.

“Laat het streven naar (meer) macht los!”

Als een procedure niet goed loopt dan maak je geld vrij om het te verbeteren. Prioriteit is nu om de organisatie op orde te krijgen zodat asielzoekers snel duidelijkheid krijgen over hun verblijfs-status. Daarnaast moeten er genoeg opvangplekken in de asielzoekerscen-tra worden gerealiseerd. In de aanloop naar de verkiezingen kunnen partijen aan kiezers uitleggen welke keuzes zij zouden maken als het systeem goed zou werken. De burgers zullen door middel van hun stem dan kunnen kiezen welke aanpak ze willen. Tijd voor humaan en verbindend leider-schap! Wie durft?

— Suna Hermens (16)

Vaarwel klotsende oksels, daaháág klote muggen, en houdoe sociaal leventje van mij. Met het begin van het nieuwe school-jaar zwaai ik met pijn in mijn hart de zo-mervakantie gedag. Toch heb ik een vast ritme en mijn vrienden zeker gemist. Dus stiekem kan ik niet wachten om het eind-examenjaar te starten... Totdat het dit-jaar-is-je-laatste-jaar-dus-ga-als-een-mal-le-oriënteren-gebeuren me achtervolgd bij zowat elke les. Ik ben van mening dat school zich veel meer moet focussen op wie ik als persoon ben dan slechts mijn loopbaan. Laatst hoorde ik op het nieuws over de On-derwijsraad die het selecteren op niveau in groep 8 wil verplaatsen naar een later mo-ment. Dat kan ik prima begrijpen; twaalf jaar is verrekte jong. Als zeventienjarige heb ik geen flauw benul welk niveau stu-die ik straks ga doen, laat staan een kind van twaalf dat nog niet eens volledig ont-

Oorlog in Oekraïne: verzwegen of vergeten?

Terwijl ik laatst het nieuws aan het kijken was, besepte ik dat ik al tijden niks meer had gehoord over de situatie in Oekraïne. Als je nu informatie over de oorlog wilt vin-den, moet je er gericht naar zoeken. Toen Rusland Oekraïne net was binnengevallen, waren er verschillende nieuwszenders die om het uur een update gaven over de si-tuatie in het oorlogsgebied, elke avond talkshows waar de oorlog het hoofdonder-werp van was en een overvloed aan acties om geld op te halen voor de Oekraïners. Er worden nu geen grote acties meer ge-houden om de mensen in het oorlogsge-bied te helpen. Dan vraag je je af wat we eigenlijk nog doen om de oorlog te stop-pen. Nederland heeft Rusland, net als veel andere landen, sancties opgelegd, maar daar lijkt Rusland niet zoveel last van te hebben. Nederland stuurt wapens naar Oekraïne. Maar wat hebben die burgers aan dozen vol met wapens als er geen mensen zijn die nog kunnen vechten? Ze hebben hulptroepen nodig, maar ook die gaan wij niet leveren. Oekraïne is namelijk geen lid van de NAVO of de Europese Unie en dus er is geen verplichting om hulptroe-pen te sturen. Om toch de bescherming van de EU te krijgen diende de Oekraïense president Volodymyr Zelensky een aanvraag in om

versneld EU-lid te worden. Die werd door verschillende landen, waaronder Neder-land afgewezen. Waarom? Het zou tegen de regels zijn. Maar zouden wij in deze crisissituatie niet één keer van die regels kunnen afwijken ?

“Ook al is de situatie hetzelfde als een half jaar geleden, mensen lijken er zo aan gewend te zijn dat ze het normaal zijn gaan vinden. Ik vind dat een oorlog nooit normaal gevonden mag worden.”

Ik vraag me af waarom er niet zoveel aan-dacht meer aan de oorlog wordt besteedt als een half jaar geleden. Er wordt name-lijk nog steeds gevochten, er worden nog steeds onschuldige burgers vermoord en er worden nog steeds steden en dorpen ver-woest. Ook al is de situatie hetzelfde als een half jaar geleden, mensen lijken er zo aan gewend te zijn dat ze het normaal zijn gaan vinden. Ik vind dat een oorlog nooit normaal gevonden mag worden. We moe-ten er alles aan doen om te zorgen dat er niet nog meer onschuldige burgers slacht-offer worden van een oorlog die zij niet begonnen zijn en nooit gewild hebben.

— Romy Hendel (13)

Hallo schoolsysteem, ik ben méér dan mijn loopbaan

▪ Dina (17): “Als zeventienjarige heb ik geen flauw benul welk niveau studie ik straks ga doen, laat staan een kind van twaalf dat nog niet eens volledig ontwikkeld is.”

wikkeld is. En dan heb je nog die vraag die je achtervolgt sinds mensenheugenis: wat word jij later? Ik had en heb geen idee. Want word ik later neuroloog, journalist, professioneel putjesschepper...? Allemaal prima. Ik wil eigenlijk niet eens weten wat ik later word. Ik wil weten wie ik nu ben.

“Ik wil eigenlijk niet eens weten wat ik later word. Ik wil weten wie ik nu ben.”

Daarnaast houd ik me halsstarrig vast aan dit standpunt: de toetsing kan echt anders. ‘Bildung’ is een mooi Duits synoniem voor je algemene ontwikkeling. Op een sollici-tatiegesprek zullen ze hoogstwaarschijn-lijk niet vragen wat de stelling van Pythag-

oras is of waaruit de trias politica bestaat. Dat is nuttig om te weten voor je Bildung, maar intrinsieke motivatie? Nergens te vin-den. De zesjesmentaliteit is typerend voor de meesten. Want een 5,5 of een 7,0 is al-lebei voldoende. Dat verschil in punt be-tekent net zo veel als God voor de atheïst. Gelukkig heeft school mij nog wel op ze-kere manieren ontwikkeld. Hulde aan de docenten die mij en mijn medescholieren motiveren en in ons geloven; ik ben jullie eeuwig dankbaar. En als het schoolsysteem scholieren meer als mensen van vlees en bloed gaat zien, heb ik het vertrouwen dat het echt allemaal goed komt. Dus, ga je dromen en aspiraties na dan vind je je draai in de maatschappij vanzelf wel. Goe-dendag zelfontplooiing, bonjour Bildung en hallóóótjes optimistische toekomst. Ik wuif jullie allemaal kordaat toe.

— Dina Talhaoui (17)

Besteed extra aandacht aan argumentatie en inleiding. Iedereen heeft meningen over van alles en nog wat, maar juist in de onderbouwing van die mening is de overtuigingskracht verankerd.

Wie er in slaagt om de lezer in de eerste zinnen van zijn of haar stuk aan zich weet te binden, verleidt de lezer tot extra inte-resse.

Helder taalgebruik is aan te bevelen.

WOUTER DE WINTER

Kleine kinderen in de Tweede Kamer

In het nieuws heb ik gehoord dat de Tweede Kamer regels moest maken over hoe ze daar met elkaar omgaan. Ik vind het heel triest dat volwassen mensen regels nodig hebben om normaal met elkaar om te kunnen gaan. De meeste mensen zijn fatsoenlijk opgevoed door hun ouders en op de basisschool heb je als het goed is geleerd om fatsoenlijk en begripvol te zijn.

“Je bent volwassen en dus een voorbeeld voor jongeren; gedraag je daar ook naar.”

Nu snap ik dat je op de basisschool nog wel eens de fout in kan gaan. Maar als volwassen persoon zou het gewoon normaal moeten zijn om een ander uit te laten praten en je begripvol naar een ander op te stellen in plaats van kibbelen of elkaar uitschelden. Je bent volwassen en dus een voorbeeld voor jongeren; gedraag je daar ook naar. Gedraag je niet alsof je een klein kind bent. Ik hoop dat dit wordt gelezen door iemand die in de Tweede Kamer zit of iemand die hier wat aan kan doen, want ik woon liever in een land dat wordt geleid door volwassen mensen die weten hoe ze begripvol met elkaar om moeten gaan, dan in een land waar mensen elkaar uitschelden en niet laten uitpraten.

— Isabelle van As (15)

Week van de Mediawijsheid 4 t/m 11 november: ‘Like en Cancel’

Ook dit jaar doet Nieuws in de klas weer mee aan de week van de mediawijsheid

De Week van de Mediawijsheid heeft als thema ‘Like en Cancel’ en gaat over het stimuleren van sociaal gedrag online. Van 4 t/m 11 november strijden duizenden klassen met MediaMasters om de titel ‘Meest mediawijze klas van Nederland’. Door het spelen van de game bouwen leerlingen uit groep 7 en/of 8 basiskennis op over mediawijsheid.

Juice
Nieuws in de Klas heeft meerdere opdrachten verzorgd. Zo gaan we het bijvoorbeeld hebben over Juice-kanalen. Met interes-

sante inzichten, goede voorbeelden en handvatten om het samen online sociaal te houden.

Bestel nu de krant in de klas
En daar kom je Nieuws in de klas weer tegen. Wil je echt helemaal het ‘nieuwsgevoel’ krijgen in deze week? Bestel dan gratis een week lang één van de vele dagbladen via Nieuws in de klas. Je kunt je bestelling je nu al opgeven via www.nieuwsindeklas.nl. Klik dan op ‘bestel direct’.

Interactieve game
Nieuws in de klas is onderdeel van de MediaMasters. Voor het middelbaar onderwijs ontwikkelt Nieuws in de klas een dilemma-game. Het gaat om een game die je als klas kunt spelen, en richt zich op de acceptatie (en verguizing) van ‘mainstream media’. Welke media vertrouw je wel, welke niet, en waarom? Welke journalistieke ethiek zou je zelf hanteren? Via dilemma’s kun je als klas in discussie gaan over wat je wél, en wat je níet vindt kunnen.

De Week van de Mediawijsheid heeft als thema ‘Like en Cancel’. Beeld: Week van de Mediawijsheid

Wat raakt jou in het nieuws?

Nieuws in de klas

Het educatieplatform van NDP Nieuwsmedia

Laat van je horen!

TOT VOLGEND JAAR

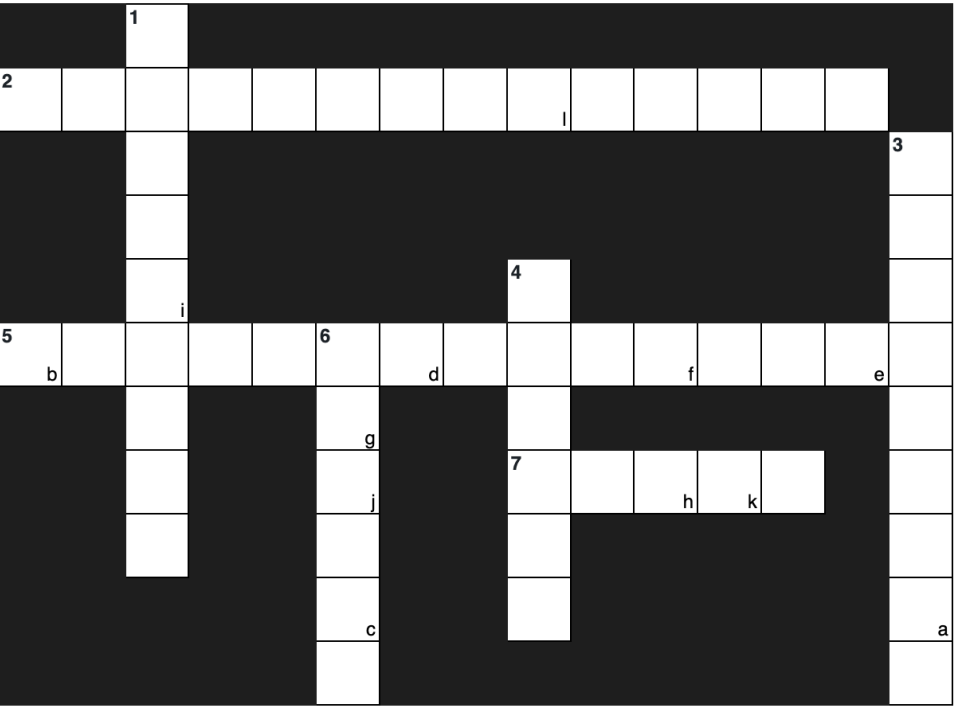
Schrijf een ingezonden brief in de krant

GA NAAR [NIEUWSINDEKLAS.NL/SCHRIJFWEDSTRIJD](http://nieuwsindeklas.nl/schrijfwedstrijd)

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal
2 de journalistieke baas van een krant 5 wekelijks geeft de premier een ...
7 het laatste nieuws lees je in de ...

Verticaal
1 maakt de foto's in de krant 3 hoor en ... 4 ieder jaar ... de plannen voor Prinsjesdag uit 6 een ander woord voor mening

Oplossing

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

kruiswoordpuzzelfabriek.nl - maak je eigen kruiswoordpuzzel

COLOFON

Uitgever
NDP Nieuwsmedia

Redactie
Luna Heijndael
Laila de Miranda
Janet Verheijen

Concept-ontwikkeling: Eindredactie
Nicolette van Dijkum
Stefan Heijndael

Vormgeving
Ben Prins

Jury
Hella Hueck
Wouter Winther
Floor Bremer
Özcan Akyol

Met dank aan
Algemeen Dagblad, ANP, BN de Stem, Brabants Dagblad, Dagblad van het Noorden, Eindhovens Dagblad, Het Financieel Dagblad, De Gelderlander, De Gooi en Eemlander, Haarlems Dagblad, IJmuider Courant, Leeuwarder Courant, Leidsch Dagblad, De Limburger, Nederlands Dagblad,

Noordhollands Dagblad, Provinciale Zeeuwse Courant, De Stentor, De Telegraaf, Tubantia en de Volkskrant.

Nieuws in de Klas is het onderwijsplatform van NDP Nieuwsmedia.